

мя възбранява да ся кръстиж. И рече му Филиппъ: Ако вѣрувашь отъ всичко-то си сърдце, *възможно е*” (Дѣян. 8; 36, 37). “Отговори Петръ: Може ли нѣкой да забрани водж-тж, да не ся кръстятъ тія, които *пріехж Духа Святаго*, както и ный? И заповѣда да ся кръстятъ въ име-то на Исуса Христа (Дѣян. 10; 47, 48: 18; 8). Тія человекѣци пріехж Святаго Духа *прѣди* да заповѣда Петръ да ги кръстятъ. Отъ всичко това ся учимъ че рождение-то отъ Святаго Духа е *отдѣлено* нѣщо отъ кръщеніе-то, и че не станува человекъ Християнинъ съ кръщеніе-то, но съ *истиннж вѣрж* въ Исуса Христа.

“Възлюбленный ми владыко, длѣжни сме да учимъ стада-та си во *всякж истинж*; че външни-тѣ таинства не могатъ да измѣняватъ природны-тѣ ни сърдца, нито да ны очистятъ отъ грѣхове-тѣ ни. Да ги учимъ за *растльннн-то имъ естество*, че “плѣтско-то мудруваніе е вражда на Бога; и които сж *въ плѣть* (сирѣчь, прѣди измѣненіе-то на сърдце-то отъ Св. Духа) не могатъ да угодятъ на Бога” (Рим. 8; 7, 8); “по естество сж чада на гнѣвъ-тѣ Божій, и въ тѣхъ не живѣе никое добро, и сърдца-та имъ сж твърдѣ растльнны” (Еф. 2; 3: Рим. 7; 18: Іер. 17; 9). Да имъ покажемъ че не сж само естественно *растльнни* и *грѣшни*, но че грѣхове-тѣ имъ сж *безбройни* и ще ги хвърлятъ въ вѣчнж мѣкж; и че “всичка-та имъ правда,” и добры дѣла, прѣдъ Бога сж “като нечиста дреха” (Иса. 64; 6: Пс. 14; 2, 3: Гвл. 2; 16: Тит. 3; 5): И когато усѣщатъ грѣхове-тѣ си